ja kitsa rüsta juurde, mida to päewal toas oli selmanud. Käskinud aga käed karraga sisse pista. Õpetaja leinudki nõnda, aga käed ei ole enam wälja tulnud, sest rüst olnud pealt kitsam. Ka perenaene ärganud ülesse, leidnud aga oma tagumise otsa millegagi koasõlemas ja arwanud, et talle uneš ikke kogemata pe õnnetus on juhtunud. Tõusnud ülesse et tasakeisti wälja minna ja ennast ära harida. Fällegi läinud õpetaja kästri pahvele, et mis teha, et käed wallali saaks. Naene läinud parajasti ukse pole. Kästri ütelnud, et näe seal on üks walge post lõõ wasta seda, õpetaja annudki tee lartsaka, Naene arwanud et teda öösise õnnetuse eest nuheldakse, hakanud paluma: ärge enam lööge annulik õpetaja härra, eye ma enam teine kord ei tee — Seda wüsi ärganuwad kõik ülesse ja õpetajal kõige rohkem häbi. Tahi peale pole to pärast seda juhtumist ialgi enam läinud

222.

Kord läinuwad mees ja naene sõnelema. Mees ütelnud naesele, et mis